

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do Sądu Rejonowego w Słubicach wpłynęło pismo od administracji Aresztu Śledczego w M.o rozważenie możliwości wydania wyroku łącznego wobec osadzonego W. P. (1). Skazanemu wprowadzono do wykonania kary orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 20.01.2016 r. w sprawie II K 103/15 oraz Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 17.02.2016 r. w sprawie II K 959/15.

Dowód: pismo z Aresztu Śledczego w M.k- 1 w zw. z k- 84

W. P. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia **14.10.2014** r. w sprawie II K 604/14 za czyn z art. 158 § 1 kk, popełniony w nocy z 25 na 26.10.2013 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 3 lat; prawomocnym postanowieniem z dnia **21.09.2016** r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,
2. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia **20.01.2016** r. w sprawie II K 103/15 za czyn z art. 157 § 1 kk, popełniony w dniu 11.02.2015 r., zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 21.04.2016 r. w sprawie II Aka 39/16 na karę 4 lat pozbawienia wolności,
3. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia **17.02.2016** r. w sprawie II K 959/15 za czyn z art. 286 § 1 kk, popełniony w dniu 09.08.2014 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpisy wyroków k- 7, 21-24, 28, 75-76 w zw. z k- 84

Skazany był karany tylko powyższymi wyrokami, co wynika z karty karnej. Jego zachowanie w AŚ jest zmienne. Otrzymał 5 wniosków o wymierzenie kary dyscyplinarnej w związku z zakłócaniem ciszy nocnej, odmową poddania się badaniom na zawartość substancji narkotycznych w organizmie, posiadaniem nieznannej substancji w celi mieszkalnej oraz formowaniem blokady celi. W związku z powyższymi zachowaniami został raz ukarany karą celi izolacyjnej na okres 28 dni. Nagrodą regulaminową został wyróżniony tylko raz, za nieodpłatne wykonanie pracy na rzecz oddziału mieszkalnego. Relacje z innymi współosadzonymi układa zgodnie i bezkonfliktowo. W stosunku do przełożonych jego zachowanie nie budzi zastrzeżeń, aczkolwiek w sytuacjach dla siebie niekorzystnych bywa arogancki i impulsywny. Wobec funkcjonariuszy z reguły jest taktowny i kulturalny. Przestrzega regulaminu i porządku wewnętrznego, dba o porządek i ład w celi w stopniu dobrym. Nie bierze udziału w sytuacjach konfliktowych. W dniu 04.07.2016 r. odbył konsultacje związane z uzależnieniem od alkoholu i koniecznością objęcia specjalistycznymi oddziaływaniami przeznaczonymi dla skazanych uzależnionych od alkoholu. Ma zdiagnozowany zespół zależności alkoholowej i skierowanie na terapię od dnia 24.08.2018 r. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, nie wyraził zgody na zmianę na system programowego oddziaływania. Uczestniczył w programie z zakresu przeciwdziałania agresji i przemocy. Został zakwalifikowany do nauczania w Gimnazjum w ZK P., czeka na przetransportowanie. Nie jest członkiem nieformalnej podkultury przestępczej. Jest krytycznie ustosunkowany do popełnionych przestępstw. Nie jest zatrudniony nieodpłatnie ani odpłatnie, posiada zobowiązania finansowe wynikające z wyroku SR w Słubicach w sprawie II K 959/15, obecnie nie spłaca swoich zobowiązań. Nie ujawnia indywidualnych zainteresowań ani uzdolnień, czas wolny spędza na czytaniu gazet i książek, słuchaniu audycji radiowych i oglądaniu telewizji. Kontakt korespondencyjny i telefoniczny oraz na widzeniach utrzymuje z matką, bratem i kuzynostwem. Po opuszczeniu zakładu karnego planuje wrócić do miejsca zamieszkania i poszukać pracy.

Dowód: karta karna k- 11 w zw. z k- 84

opinia z AŚ k- 35 (k- 36) w zw. z k- 84

Sąd zważył , co następuje :

Na początku należy podkreślić, iż art. 85 kk, wskazujący warunki orzekania kary łącznej, został znowelizowany na mocy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20.03.2015 r.) – zmiana weszła w życie w dniu 01.07.2015 r. (tzw. nowelizacja lipcowa) – oraz na mocy ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 01.04.2016 r.), która weszła w życie w dniu 15.04.2016 r. (tzw. nowelizacja kwietniowa). Pismo z Aresztu Śledczego w M.wpłynęło do Sądu Rejonowego w Słubicach w dniu 04.07.2016 r., zatem po wejściu w życie nowelizacji kwietniowej, dlatego sąd rozpoznawał niniejszą sprawę w oparciu o brzmienie art. 85 kk po dniu 15.04.2016 r., czyli aktualnie obowiązujące. W myśl obecnie brzmiącego art. 85 kk, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, w całości lub w części, kary lub kary łączne orzeczone za te przestępstwa. Jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z trzema karami wymierzonymi skazanemu w trzech wyrokach, tj. bezwzględne kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat (w sprawie II K 103/15) i 6 miesięcy (w sprawie II K 959/15) oraz karę 8 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata (w sprawie II K 604/14), która została zarządzona do wykonania.

Sąd zatem stwierdził, że co do tych 3 powyższych spraw zachodziły warunki umożliwiające zastosowanie art. 85 kk. Mając na względzie te ustalenia sąd, na podstawie art. 569 § 1 i 2 kpk, art. 570 kpk, art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, połączył kary pozbawienia wolności opisane w wyrokach w pkt 1,2 i 3 i wymierzył skazanemu W. P. karę łączną 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd zastosował tu zasadę asperacji, łącząc kary: 4 lat pozbawienia wolności, 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 8 miesięcy pozbawienia wolności i orzekając karę łączną 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Zgodnie bowiem z art. 86 § 1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa - w tym przypadku 4 lat pozbawienia wolności - do ich sumy - czyli w tym przypadku 5 lat i 2 miesiące pozbawienia wolności. Zasada asperacji została zastosowana z uwzględnieniem okoliczności, które ustawodawca nakazał badać przy wydawaniu wyroku łącznego – wskazanych w art. 571 § 1 kpk.

Zgodnie z orzeczeniem SN z dnia 23.03.2016 r. w sprawie IV KK 70/16, przepisy art. 85 i art. 86 KK określają w sposób ogólny zasady orzekania kary łącznej, nie zawierają nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą absorpcji w odniesieniu do każdego skazanego. Przy wymierzaniu kary łącznej zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie jest więc żadnym obowiązkiem sądu orzekającego czy też punktem wyjścia przy dokonywaniu prawidłowej oceny wymiaru kary łącznej. Jest przy tym oczywiste, że orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Stąd zastosowanie którejkolwiek z zasad: absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem. Stosując zasadę asperacji sąd miał na uwadze to, jaką opinię ma skazany W. P. w areszcie śledczym.

Jego zachowanie w AŚ jest zmienne. Ogólnie nie budzi zastrzeżeń, jednakże w sytuacjach dla siebie niekorzystnych staje się impulsywny i arogancki. W oparciu o opinię sporządzoną w areszcie śledczym z pewnością nie można stwierdzić, że skazany zachowuje się wzorowo. Z opinii bowiem wynika, że zdarzają mu się również zachowania budzące wiele zastrzeżeń.

Sąd wziął też pod uwagę rodzinną i majątkową sytuację skazanego.

Sąd miał też na uwadze to, że między poszczególnymi czynami z wyroków jednostkowych podlegających łączeniu nie istnieją bliskie związki czasowe, jednakże z każdym czynem do kolejnego czynu dochodziło szybciej. Pierwszy czyn został popełniony w nocy z 25 na 26.10.2013 r., drugi w dniu 09.08.2014 r., zaś trzeci – w dniu 11.02.2015 r. Pomiędzy pierwszym a drugim czynem jest niemal rok różnicy, jednak między drugim a trzecim już 6 miesięcy różnicy, o połowę mniej. Sąd nie pominął również tego, że skazany aktualnie odbywa karę 4 lat pozbawienia wolności od 11.02.2015 r. (zgodnie z wyrokiem SA w Szczecinie w sprawie II Aka 39/16 zmieniającym wyrok SO w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 103/15). Wcześniej skazany W. P. nie przebywał w warunkach izolacji. Z pozostałych kar, tj. orzeczonej w sprawie II K 604/14 i w sprawie II K 959/15 jeszcze nie odbył. Wyrok w sprawie II K 959/15 jest jego ostatnim skazaniem.

Sąd miał na uwadze również bliskie związki przedmiotowe między dwoma czynami – dotyczącymi przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, a mianowicie z art. 157 § 1 kk i art. 158 § 1 kk, które są przestępstwami podobnymi. Ostatnie ze skazań dotyczy oszustwa – art. 286 § 1 kk. Brak jest związków podmiotowych między w/w czynami.

Kara łączna orzeczone w wyroku łącznym nie może stwarzać dolegliwości większej od tej, jaka wiązałyby się z kolejnym wykonywaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (wyrok SN z dnia 06.09.2000 r., sygn. III KKN 340/00, wyrok SN z 22.06.2004 r., sygn. V KK 50/04, postanowienie SN z 04.11.2003 r., sygn. V KK 233/03). Przy wykonywaniu poszczególnych kar ze spraw nr 1, 2 i 3 sprawca miałby do odbycia łącznie 5 lat i 2 miesiące pozbawienia wolności, zaś przy wykonywaniu obecnie orzeczonej kary łącznej z niniejszego wyroku łącznego pozostaje wobec niego do wykonania 4 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd, jak już wskazano powyżej, zastosował w tym przypadku zasadę asperacji, mając na uwadze nie tylko górną i dolną granicę wymiaru kary, ale również ogólne dyrektywy i zasady wymiaru kary, z uwzględnieniem całokształtu czynów przestępnych i przedmiotowo - podmiotowych relacji łączących te czyny. W ocenie sądu zastosowanie tej zasady było najśluszniesze wobec skazanego W. P., mając na uwadze przytoczone powyżej konkretne okoliczności.

Przeciwko zastosowaniu w omawianym przypadku zasady pełnej absorpcji, o którą wnosił obrońca skazanego, przemawiało przede wszystkim to, że skazany posiada zmienną opinię z AŚ, a także stopień bliskości związków podmiotowych i przedmiotowych między poszczególnymi czynami. Sąd nie skorzystał w tym przypadku z zasady pełnej absorpcji, gdyż - oprócz okoliczności wskazanych w art. 571 § 1 kpk oraz górnych i dolnych granic wymiaru kary wskazanych w art. 86 § 1 kk, sąd przy wymiarze kary łącznej bierze pod uwagę również związki czasowe, przedmiotowe i podmiotowe zachodzące między poszczególnymi czynami. Im bliższy jest ten związek, tym większe znaczenie zyskuje zasada absorpcji, zaś im mniejszy – zyskuje zasada kumulacji. Zasada asperacji, którą w tym przypadku zastosował sąd, jest zasadą pośrednią. Przy wyborze tej zasady sąd miał na uwadze te wszystkie okoliczności, na które wskazał powyżej w uzasadnieniu.

Sąd miał przy tym na uwadze wciąż aktualne stanowisko SN (wyrok z dnia 21.08.2007 r., sygn. II K 96/07) - a mianowicie, że art. 86 § 1 kk nie zawiera w swej treści nakazu stworzenia sytuacji najkorzystniejszej dla skazanego, czyli zastosowania zasady pełnej absorpcji przy łączeniu wszystkich kar nadających się do połączenia w świetle treści art. 85 kk. Przy orzekaniu w przedmiocie wyroku łącznego sąd stosuje ogólne zasady wymiaru kary. A zatem może zastosować nawet zasadę kumulacji, gdy widzi ku temu warunki. Art. 86 § 1 kk pozwala na wymiar kary w przedziale od absorpcji do kumulacji. Nie jest to zatem rozwiązanie przyjmujące jako obowiązujący system absorpcji czy asperacji. Możliwości indywidualizowania kary łącznej nie doznają innych ograniczeń niż określone w ustawie granice wymiaru kary. Z tego powodu obowiązkiem sądu jest stosowanie ogólnych dyrektyw i zasad wymiaru kary, z uwzględnieniem całokształtu czynów przestępnych i przedmiotowo - podmiotowych relacji łączących te czyny.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach połączonych, nie będące przedmiotem wydanego wyroku łącznego, sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 577 kpk sąd orzekł o zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres kar dotychczas odbytych w sprawach objętych niniejszym wyrokiem łącznym.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu orzeczono zgodnie z § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

Na podstawie art. 624 § 1 kpk sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków i obciążył nimi Skarb Państwa.